

**ZDRUŽENO BESEDILO MLI IN KONVENCIJE MED
VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO ZDRUŽENEGA KRALJESTVA
VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA O IZOGIBANJU DVOJNEGA
OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z
DAVKI OD DOHODKA IN PREMOŽENJA**

Ta dokument sta skupaj pripravila pristojna organa Slovenije in Združenega kraljestva ter predstavlja njuno skupno razumevanje prilagoditev konvencije, opravljenih z MLI.

Splošno opozorilo glede dokumenta z združenim besedilom

V tem dokumentu je predstavljeno združeno besedilo za uporabo Konvencije med Vlado Republike Slovenije in Vlado Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja, podpisane 13. novembra 2007 ("konvencija"), kot je prilagojena z Večstransko konvencijo o izvajanju z mednarodnimi davčnimi sporazumi povezanih ukrepov za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička, ki sta jo Slovenija in Združeno kraljestvo podpisali 7. junija 2017 ("MLI").

Ta dokument je bil pripravljen na podlagi stališča Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 22. marca 2018, in stališča Združenega kraljestva glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 29. junija 2018. Ti stališči glede MLI se lahko spremenita, kot je določeno v MLI. Spremembe stališč glede MLI bi lahko spremenile učinke MLI na konvencijo.

Verodostojna pravna besedila konvencije in MLI imajo prednost ter ostajajo veljavna pravna besedila.

Določbe MLI, ki se uporabljajo glede določb konvencije, so v celotnem besedilu tega dokumenta navedene v okvirih v sklopu relevantnih določb konvencije. Okviri, ki vsebujejo določbe MLI, so bili na splošno umeščeni skladno z vrstnim redom določb Vzorčne davčne konvencije OECD 2017.

Besedila določb MLI so bila spremenjena zaradi uskladitve terminologije, ki je uporabljena v MLI, s terminologijo, ki je uporabljena v konvenciji (kot je "zajeti davčni sporazum" in "konvencija", "pogodbene jurisdikcije" in "države pogodbenice"), da bi se olajšalo razumevanje določb MLI. Spremembe terminologije so namenjene izboljšanju berljivosti dokumenta in niso namenjene spreminjanju vsebine določb MLI. Podobno so bili spremenjeni deli določb MLI, ki opisujejo obstoječe določbe konvencije: zaradi lažje berljivosti je bilo opisno besedilo nadomeščeno s pravnimi sklici na obstoječe določbe.

V vseh primerih je treba sklice na določbe konvencije ali na konvencijo razumeti, kot da se nanašajo na konvencijo, kot je prilagojena z določbami MLI, če so se take določbe MLI začele uporabljati.

Napotila

Verodostojna pravna besedila MLI in konvencije so dostopna:

- v Sloveniji v Uradnem listu Republike Slovenije, št. 12/08-MP in 2/18-MP (<https://www.uradni-list.si>),
- v Združenem kraljestvu na naslednjih povezavah:

http://www.legislation.gov.uk/uksi/2008/1796/pdfs/uksi_20081796_en.pdf

<http://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>

Stališče Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 22. marca 2018, in stališče Velike Britanije glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 29. junija 2018, je dostopno na [spletni strani depozitarja MLI \(OECD\)](#).

Opozorilo o začetku uporabe določb MLI

Določbe MLI, ki se uporabljajo za konvencijo, se ne začnejo uporabljati z istimi dnevi, kot izvirne določbe konvencije. Vsaka od določb MLI se lahko začne uporabljati z različnimi dnevi, odvisno od vrst relevantnih davkov (davki, odtegnjeni pri viru, ali drugi obračunani davki) ter od odločitev Slovenije in Združenega kraljestva v njunih stališčih glede MLI.

Datuma deponiranja listin o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi: 22. marec 2018 za Republiko Slovenijo in 29. junij 2018 za Združeno kraljestvo.

Začetek veljavnosti MLI: 1. julij 2018 za Republiko Slovenijo in 1. oktober 2018 za Združeno kraljestvo.

Razen če ni drugje v tem dokumentu navedeno drugače, se določbe MLI v zvezi s konvencijo začnejo uporabljati:

- v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2019 ali po njem;
- v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračuna Slovenija, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. aprila 2019 ali po njem;
- v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračuna Združeno kraljestvo, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. aprila 2019 ali po njem.

KONVENCIJA MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA IN PREMOŽENJA

Vlada Republike Slovenije in Vlada Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irsko sta se

Naslednji tretji odstavek 6. člena MLI se vključi v preambulo te konvencije:

6. ČLEN MLI – NAMEN ZAJETEGA DAVČNEGA SPORAZUMA

v želji po nadaljnjem razvijanju gospodarskih odnosov in krepitvi sodelovanja v davčnih zadevah,

[NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 6. člena MLI] [v želji, da bi sklenili konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja,]

Naslednji prvi odstavek 6. člena MLI nadomešča besedilo v preambuli te konvencije, ki se nanaša na namen odpraviti dvojno obdavčevanje:

6. ČLEN MLI – NAMEN ZAJETEGA DAVČNEGA SPORAZUMA

z namenom odprave dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki, ki jih zajema *ta konvencija*, ne da bi se ustvarile možnosti za neobdavčitev ali zmanjšanje obdavčitve z davčnimi utajami ali izogibanjem davkom (vključno z izkoriščanjem ugodnejših mednarodnih sporazumov zaradi pridobitve ugodnosti, ki jih zagotavlja *ta konvencija*, za posredne koristi rezidentov tretjih jurisdikcij),

dogovorili o naslednjem:

1. ČLEN

Osebe, za katere se uporablja konvencija

Ta konvencija se uporablja za osebe, ki so rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. ČLEN

Davki, za katere se uporablja konvencija

(1) Ta konvencija se uporablja za davke od dohodka in premoženja, ki se uvedejo v imenu države pogodbenice ali njenih političnih enot ali lokalnih oblasti, ne glede na način njihove uvedbe.

(2) Za davke od dohodka in premoženja se štejejo vsi davki, uvedeni na celoten dohodek, celotno premoženje ali na sestavine dohodka ali premoženja, vključno z davki od dobička iz odtujitve premičnin ali nepremičnin in davki na zvišanje vrednosti kapitala.

(3) Obstoječi davki, za katere se uporablja ta konvencija, so zlasti:

(a) v Republiki Sloveniji:

- (i) davek od dohodkov pravnih oseb,
- (ii) dohodnina in
- (iii) davek od premoženja

(v nadaljevanju »slovenski davek«);

(b) v Združenem kraljestvu:

- (i) davek od dohodka,
- (ii) davek od dohodka pravnih oseb in
- (iii) davek od kapitalskih dobičkov

(v nadaljevanju »davek Združenega kraljestva«).

(4) Konvencija se uporablja tudi za enake ali vsebinsko podobne davke, ki se po datumu podpisa konvencije uvedejo poleg obstoječih davkov ali namesto njih. Pristojna organa držav pogodbenic drug drugega uradno obvestita o vseh bistvenih spremembah njunih davčnih zakonodaj.

3. ČLEN

Splošna opredelitev izrazov

- (1) V tej konvenciji, razen če sobesedilo ne zahteva drugače:
- (a) izraz »Slovenija« pomeni Republiko Slovenijo, in ko se uporablja v geografskem pomenu, ozemlje Slovenije, vključno z morskim območjem, morskim dnem in morskim podzemljem ob teritorialnem morju, na katerem lahko Slovenija uveljavlja svoje suverene pravice in jurisdikcijo v skladu s svojo domačo zakonodajo in mednarodnim pravom;
 - (b) izraz »Združeno kraljestvo« pomeni Veliko Britanijo in Severno Irsko, vključno z območjem zunaj teritorialnega morja Združenega kraljestva, ki je določeno po njegovi zakonodaji o epikontinentalnem pasu in v skladu z mednarodnim pravom kot območje, na katerem lahko Združeno kraljestvo uveljavlja svoje pravice glede morskega dna in morskega podzemlja ter njunih naravnih virov;
 - (c) izraza »država pogodbenica« in »druga država pogodbenica« pomenita Slovenijo ali Združeno kraljestvo, kakor zahteva sobesedilo;
 - (d) izraz »oseba« vključuje posameznika, družbo in katero koli drugo telo, ki združuje več oseb, vendar ob upoštevanju drugega odstavka tega člena ne vključuje osebne družbe;
 - (e) izraz »družba« pomeni katero koli korporacijo ali kateri koli subjekt, ki se za davčne namene obravnava kot korporacija;
 - (f) izraz »podjetje« se nanaša na kakršno koli poslovanje;
 - (g) izraza »podjetje države pogodbenice« in »podjetje druge države pogodbenice« pomenita podjetje, ki ga upravlja rezident države pogodbenice, oziroma podjetje, ki ga upravlja rezident druge države pogodbenice;
 - (h) izraz »mednarodni promet« pomeni prevoz z ladjo ali letalom, ki ga opravlja podjetje države pogodbenice, razen če se z ladjo ali letalom ne opravljajo prevozi samo med kraji v drugi državi pogodbenici;
 - (i) izraz »pristojni organ« pomeni:

NEURADNI PREVOD

- (i) za Slovenijo Ministrstvo za finance Republike Slovenije ali njegovega pooblaščenega predstavnika;
 - (ii) za Združeno kraljestvo Davčno in carinsko upravo Njenega veličanstva (Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs) ali njenega pooblaščenega predstavnika;
- (j) izraz »državljan« pomeni:
- (i) v zvezi s Slovenijo:
 - (aa) posameznika, ki ima državljanstvo Slovenije;
 - (bb) pravno osebo, osebno družbo ali združenje, katerega status izhaja iz veljavne zakonodaje v Sloveniji;
 - (ii) v zvezi z Združenim kraljestvom britanskega državljana ali britanski subjekt, ki nima državljanstva katere druge države ali ozemlja držav Commonwealtha pod pogojem, da ima pravico do naselitve v Združenem kraljestvu, in pravno osebo, osebno družbo ali združenje, katerega status izhaja iz veljavne zakonodaje v Združenem kraljestvu;
- (k) izraz »poslovanje« vključuje opravljanje poklicnih storitev in drugih samostojnih dejavnosti.

(2) Za namene te konvencije se kot oseba obravnava osebna družba, katere status izhaja iz slovenske zakonodaje in se po zakonodaji Slovenije obravnava kot enota, ki je davčni zavezanec.

(3) Kadar koli država pogodbenica uporabi konvencijo, ima kateri koli izraz, ki v njej ni opredeljen, razen če sobesedilo ne zahteva drugače, pomen, ki ga ima takrat po zakonodaji te države za namene davkov, za katere se ta konvencija uporablja, pri čemer kateri koli pomen po veljavni davčni zakonodaji te države prevlada nad pomenom izraza po drugi zakonodaji te države.

4. ČLEN

Rezidentstvo

(1) V tej konvenciji izraz »rezident države pogodbenice« pomeni osebo, ki je po zakonodaji te države dolžna plačevati davke zaradi svojega stalnega prebivališča, prebivališča, sedeža uprave, kraja ustanovitve ali katerega koli drugega podobnega merila, in vključuje tudi to državo in katero koli njeno politično enoto ali lokalno oblast. Ta izraz pa ne vključuje osebe, ki je dolžna plačevati davke v tej državi samo v zvezi z dohodki iz virov v tej državi ali premoženja v njej.

(2) Kadar je zaradi določb prvega odstavka tega člena posameznik rezident obeh držav pogodbenic, se njegov status določi v skladu z naslednjimi pravili:

- (a) šteje se samo za rezidenta države pogodbenice, v kateri ima na razpolago stalno prebivališče; če ima stalno prebivališče na razpolago v obeh državah, se šteje samo za rezidenta države, s katero ima tesnejše osebne in ekonomske odnose (središče življenjskih interesov);
- (b) če ni mogoče opredeliti države pogodbenice, v kateri ima središče življenjskih interesov, ali če nima v nobeni od držav na razpolago stalnega prebivališča, se šteje samo za rezidenta države, v kateri ima običajno bivališče;
- (c) če ima običajno bivališče v obeh državah pogodbenicah ali v nobeni od njiju, se šteje samo za rezidenta države, katere državljan je;
- (d) če je državljan obeh držav pogodbenic ali nobene od njiju, pristojna organa držav pogodbenic vprašanje rešita s skupnim dogovorom.

(3) **[NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 4. člena MLI]** [Kadar je zaradi določb prvega odstavka tega člena oseba, ki ni posameznik, rezident obeh držav pogodbenic, se šteje samo za rezidenta države, v kateri je sedež njene dejanske uprave.]

Naslednji prvi odstavek 4. člena MLI nadomešča tretji odstavek 4. člena te konvencije:

4. ČLEN MLI – SUBJEKTI Z DVOJNIM REZIDENTSTVOM

Kadar je zaradi določb *te konvencije* oseba, ki ni posameznik, rezident obeh *držav pogodbenic*, si pristojna organa *držav pogodbenic* prizadevata s skupnim dogovorom določiti *državo pogodbenico*, za katero se bo štelo, da je taka oseba njen rezident za namene *te konvencije*, ob upoštevanju njenega sedeža dejanske uprave, kraja ustanovitve ali drugačnega oblikovanja in katerih koli drugih ustreznih

NEURADNI PREVOD

dejavnikov. Če takega dogovora ni, taka oseba ni upravičena do davčnih olajšav ali oprostitev po *tej konvenciji*, razen v obsegu in na način, o katerih se lahko dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*.

5. ČLEN

Stalna poslovna enota

(1) V tej konvenciji izraz »stalna poslovna enota« pomeni stalno mesto poslovanja, prek katerega v celoti ali delno potekajo posli podjetja.

(2) Izraz »stalna poslovna enota« vključuje zlasti:

(a) sedež uprave,

(b) podružnico,

(c) pisarno,

(d) tovarno,

(e) delavnico in

(f) rudnik, nahajališče nafte ali plina, kamnolom ali kateri koli drug kraj pridobivanja naravnih virov.

(3) Gradbišče ali projekt gradnje ali postavitve je stalna poslovna enota samo, če traja več kakor dvanajst mesecev.

(4) Ne glede na prejšnje določbe tega člena se šteje, da izraz »stalna poslovna enota« ne vključuje:

(a) uporabe prostorov samo za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo dobrin ali blaga, ki pripada podjetju;

(b) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo;

(c) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za predelavo, ki jo opravi drugo podjetje;

(d) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za nakup dobrin ali blaga za podjetje ali zbiranje informacij za podjetje;

- (e) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za opravljanje kakršne koli druge pripravljalne ali pomožne dejavnosti za podjetje;
- (f) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za kakršno koli kombinacijo dejavnosti, navedenih v pododstavkih a do e tega odstavka, če je splošna dejavnost stalnega mesta poslovanja, ki je posledica te kombinacije, pripravljalna ali pomožna.

Naslednji četrti odstavek 13. člena MLI se uporablja za četrti odstavek 5. člena te konvencije:

13. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE Z UPORABO IZJEM ZA POSEBEJ NAVEDENE DEJAVNOSTI

Četrti odstavek 5. člena te konvencije se ne uporablja za stalno mesto poslovanja, ki ga uporablja ali vzdržuje podjetje, če to podjetje ali tesno povezano podjetje opravlja poslovne dejavnosti na istem ali drugem kraju v isti državi pogodbenici in:

- a) to mesto ali drugo mesto pomeni stalno poslovno enoto za podjetje ali tesno povezano podjetje v skladu z določbami 5. člena te konvencije, ali
- b) celotna dejavnost, ki je posledica kombinacije dejavnosti, ki jih opravljata ti dve podjetji na istem mestu ali isto podjetje ali tesno povezana podjetja na dveh mestih, ni pripravljalna ali pomožna,

pod pogojem, da so poslovne dejavnosti, ki jih opravljata ti dve podjetji na istem mestu ali isto podjetje ali tesno povezana podjetja na dveh mestih, dopolnilne funkcije, ki so del celovitega poslovanja.

(5) Kadar oseba – ki ni zastopnik z neodvisnim statusom, za katerega se uporablja šesti odstavek tega člena – deluje v imenu podjetja ter ima in običajno uporablja v državi pogodbenici pooblastilo za sklepanje pogodb v imenu podjetja, se ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena za to podjetje šteje, da ima stalno poslovno enoto v tej državi v zvezi z dejavnostmi, ki jih ta oseba prevzame za podjetje, razen če dejavnosti te osebe niso omejene na tiste iz četrtega odstavka tega člena, zaradi katerih se to stalno mesto poslovanja po določbah navedenega odstavka ne bi štelo za stalno poslovno enoto, če bi se opravljale prek stalnega mesta poslovanja.

(6) Ne šteje se, da ima podjetje stalno poslovno enoto v državi pogodbenici samo zato, ker opravlja posle v tej državi prek posrednika, splošnega komisionarja ali katerega koli drugega zastopnika z neodvisnim statusom, če te osebe delujejo v okviru svojega rednega poslovanja.

(7) Dejstvo, da družba, ki je rezident države pogodbenice, nadzoruje družbo ali je pod nadzorom družbe, ki je rezident druge države pogodbenice ali opravlja posle v tej drugi državi (prek

stalne poslovne enote ali drugače), samo po sebi še ne pomeni, da je ena od družb stalna poslovna enota druge.

Naslednji prvi odstavek 15. člena MLI se uporablja za določbe te konvencije:

**15. ČLEN MLI – OPREDELITEV OSEBE, KI JE TESNO POVEZANA S
PODJETJEM**

Za namene določb 5. člena te konvencije, je oseba tesno povezana s podjetjem, če ima na podlagi vseh ustreznih dejstev in okoliščin eden nadzor nad drugim ali pa sta oba pod nadzorom istih oseb ali podjetij. V vsakem primeru se oseba šteje za tesno povezano s podjetjem, če ima eden izmed njiju neposredno ali posredno več kakor 50 odstotkov upravičenega deleža v drugem (ali v primeru družbe več kakor 50 odstotkov seštevka glasov in vrednosti delnic družbe ali upravičenega lastniškega deleža v družbi) ali če ima druga oseba neposredno ali posredno več kakor 50 odstotkov upravičenega deleža (ali v primeru družbe več kakor 50 odstotkov seštevka glasov in vrednosti delnic družbe ali upravičenega lastniškega deleža v družbi) v osebi in podjetju.

6. ČLEN

Dohodek iz nepremičnin

(1) Dohodek rezidenta države pogodbenice, ki izhaja iz nepremičnin (vključno z dohodkom iz kmetijstva ali gozdarstva), ki so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

(2) Izraz »nepremičnine« ima pomen, ki ga ima po pravu države pogodbenice, v kateri so te nepremičnine. Izraz vedno vključuje premoženje, ki je sestavni del nepremičnin, živino in opremo, ki se uporablja v kmetijstvu in gozdarstvu, pravice, za katere se uporabljajo določbe splošnega prava v zvezi z zemljiško lastnino, užitek na nepremičninah in pravice do spremenljivih ali stalnih plačil kot nadomestilo za izkoriščanje ali pravico do izkoriščanja nahajališč rude, virov ter drugega naravnega bogastva; ladje in letala se ne štejejo za nepremičnine.

(3) Določbe prvega odstavka tega člena se uporabljajo za dohodek, ki se ustvari z neposredno uporabo, dajanjem v najem ali katero koli drugo obliko uporabe nepremičnine.

(4) Določbe prvega in tretjega odstavka tega člena se uporabljajo tudi za dohodek iz nepremičnin podjetja.

7. ČLEN

Poslovni dobiček

(1) Dobiček podjetja države pogodbenice se obdavči samo v tej državi, razen če podjetje ne posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej. Če podjetje posluje, kakor je prej navedeno, se lahko dobiček podjetja obdavči v drugi državi, vendar samo toliko dobička, kot se pripiše tej stalni poslovni enoti.

(2) Kadar podjetje države pogodbenice posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej, se ob upoštevanju določb tretjega odstavka tega člena v vsaki državi pogodbenici tej stalni poslovni enoti pripiše dobiček, za katerega bi se lahko pričakovalo, da bi ga imela, če bi bila različno in ločeno podjetje, ki opravlja enake ali podobne dejavnosti pod istimi ali podobnimi pogoji ter povsem neodvisno posluje s podjetjem, katerega stalna poslovna enota je.

(3) Pri določanju dobička stalne poslovne enote je dovoljeno odšteti stroške, ki nastanejo za namene stalne poslovne enote, vključno s poslovnimi in splošnimi upravnimi stroški, ki so tako nastali v državi, v kateri je stalna poslovna enota, ali drugje.

(4) Če se v državi pogodbenici dobiček, ki se pripiše stalni poslovni enoti, običajno določi na podlagi porazdelitve vsega dobička podjetja na njegove dele, nobena določba v drugem odstavku tega člena tej državi pogodbenici ne preprečuje določiti obdavčljivega dobička s tako običajno porazdelitvijo; sprejeta metoda porazdelitve pa mora biti taka, da je rezultat v skladu z načeli tega člena.

(5) Stalni poslovni enoti se ne pripiše dobiček samo zato, ker nakupuje dobrine ali blago za podjetje.

(6) Za namene prejšnjih odstavkov se dobiček, ki se pripiše stalni poslovni enoti, vsako leto določi po isti metodi, razen če ni upravičenega in zadostnega razloga za nasprotno.

(7) Kadar dobiček vključuje dohodkovne postavke ali kapitalske dobičke, ki so posebej obravnavani v drugih členih te konvencije, določbe tega člena ne vplivajo na določbe tistih členov.

8. ČLEN

Ladijski in letalski prevoz

(1) Dobiček podjetja države pogodbenice iz opravljanja ladijskih ali letalskih prevozov v mednarodnem prometu se obdavči samo v tej državi.

(2) Za namene tega člena dobiček iz opravljanja ladijskih in letalskih prevozov v mednarodnem prometu vključuje:

- (a) dobiček iz dajanja v najem prostora na ladjah ali letalih in
- (b) dobiček iz uporabe, vzdrževanja ali dajanja v najem zabojnikov (vključno s priklopniki in s tem povezane opreme za prevoz zabojnikov), ki se uporabljajo za prevoz dobrin ali blaga; kadar je tako dajanje v najem ali je taka uporaba, vzdrževanje ali dajanje v najem, odvisno od primera, povezano z opravljanjem ladijskih ali letalskih prevozov v mednarodnem prometu.

(3) Določbe prvega odstavka tega člena se uporabljajo tudi za dobiček iz udeležbe v interesnem združenju, mešanem podjetju ali mednarodni prevozni agenciji, vendar samo za toliko tako ustvarjenega dobička, kot se pripiše sodelujočemu v sorazmerju z njegovim deležem v skupni dejavnosti.

9. ČLEN

Povezana podjetja

(1) Kadar:

- (a) je podjetje države pogodbenice neposredno ali posredno udeleženo pri upravljanju, nadzoru ali kapitalu podjetja druge države pogodbenice ali
- (b) so iste osebe neposredno ali posredno udeležene pri upravljanju, nadzoru ali kapitalu podjetja države pogodbenice in podjetja druge države pogodbenice

in v obeh primerih obstajajo ali se vzpostavijo med podjetjema v njunih komercialnih ali finančnih odnosih pogoji, drugačni od tistih, ki bi obstajali med neodvisnimi podjetji, se lahko kakršen koli dobiček, ki bi prirasel enemu od podjetij, če takih pogojev ne bi bilo, vendar prav zaradi takih pogojev ni prirasel, vključi v dobiček tega podjetja in ustrezno obdavči.

(2) Kadar država pogodbenica v dobiček podjetja te države vključuje – in ustrezno obdavči – dobiček, za katerega je bilo že obdavčeno podjetje druge države pogodbenice v tej drugi državi, in je tako vključeni dobiček dobiček, ki bi prirasel podjetju prve omenjene države, če bi bili pogoji, ki obstajajo med podjetjema, taki, kot bi obstajali med neodvisnimi podjetji, ta druga država ustrezno prilagodi znesek davka, ki se v tej državi obračuna od tega dobička. Pri določanju take prilagoditve je treba upoštevati druge določbe te konvencije, pristojna organa držav pogodbenic pa se po potrebi med seboj posvetujeta.

10. ČLEN

Dividende

(1) Dividende, ki jih družba, ki je rezident države pogodbenice, plača rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

(2) (a) Dividende iz prvega odstavka tega člena pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik dividend rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne sme presegati 15 odstotkov bruto zneska dividend.

(b) Ne glede na določbe pododstavka a se dividende ne obdavčijo v državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, če je upravičeni lastnik dividend rezident druge države pogodbenice in je družba, ki ima v neposredni lasti najmanj 20 odstotkov kapitala družbe, ki plačuje dividende. Ta odstavek ne vpliva na obdavčenje družbe v zvezi z dobičkom, iz katerega se plačajo dividende.

(3) Izraz »dividende«, kot je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz delnic, ustanoviteljskih delnic ali drugih pravic do udeležbe pri dobičku, ki niso terjatve, in tudi dohodek iz drugih korporacijskih pravic, ki se davčno obravnava enako kot dohodek iz delnic po zakonodaji države pogodbenice, katere rezident je družba, ki dividende deli, in vključuje tudi vsak drug del dohodka, ki se po zakonodaji države, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, obravnava kot dividenda ali razdelitev, ki jo opravi družba.

(4) Določbe prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik dividend, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, prek stalne poslovne enote v njej in je delež, v zvezi s katerim se dividende plačajo, dejansko povezan s tako stalno poslovno enoto. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. člena te konvencije.

(5) Kadar dobiček ali dohodek družbe, ki je rezident države pogodbenice, izhaja iz druge države pogodbenice, ta druga država pogodbenica ne sme uvesti nobenega davka na dividende, ki jih plača družba, razen če se te dividende plačajo rezidentu te druge države ali če je delež, v zvezi s katerim se take dividende plačajo, dejansko povezan s stalno poslovno enoto v tej drugi državi, niti ne sme uvesti davka od nerazdeljenega dobička na nerazdeljeni dobiček družbe, tudi če so plačane

dividende ali nerazdeljeni dobiček v celoti ali delno sestavljeni iz dobička ali dohodka, ki nastane v taki drugi državi.

(6) **[NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 7. člena MLI]** [Nobena olajšava po tem členu ni na voljo, če je bil glavni namen ali eden od glavnih namenov katere koli osebe, povezane z nastankom ali prenosom delnic ali drugih pravic, v zvezi s katerimi se dividenda plača, izkoristiti ta člen s takim nastankom ali prenosom.]

11. ČLEN

Obresti

(1) Obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

(2) Take obresti pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik obresti rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne sme presegati 5 odstotkov bruto zneska obresti.

(3) Ne glede na določbe drugega odstavka tega člena se obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo rezidentu druge države pogodbenice, obdavčijo samo v tej drugi državi, če je tak rezident upravičeni lastnik obresti in:

- (a) je plačnik ali prejemnik obresti vlada države pogodbenice, njena politična enota ali lokalna oblast ali
- (b) se obresti plačajo za posojilo, ki ga je dala, zanj dala poroštvo ali ga zavarovala, ali za katero koli drugo terjatev ali kredit, za katerega je dala poroštvo ali ga je zavarovala ustanova v Sloveniji, ki je pooblaščen za delovanje v skladu z zakonom o zavarovanju in financiranju mednarodnih poslovnih transakcij, ali Uprava za jamstva izvoznih kreditov Združenega kraljestva (United Kingdom Export Credits Guarantee Department), ali
- (c) se obresti plačajo za posojilo, ki ga je dala, zanj dala poroštvo ali ga zavarovala Banka Anglije (The Bank of England) ali Banka Slovenije, ali
- (d) sta plačnik in prejemnik družbi in ima katera koli od njiju v neposredni lasti najmanj 20 odstotkov kapitala druge družbe ali ima tretja družba, ki je rezident države pogodbenice, v neposredni lasti najmanj 20 odstotkov kapitala obeh družb, tiste, ki plača obresti, in tiste, ki prejme obresti.

(4) Izraz »obresti«, kot je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz vseh vrst terjatev ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, in ne glede na to, ali imajo pravico do udeležbe pri dolžnikovem dobičku, in zlasti dohodek iz državnih vrednostnih papirjev ter dohodek iz obveznic ali zadolžnic, vključno s premijami in nagradami od takih vrednostnih papirjev, obveznic ali zadolžnic. Ta izraz ne vključuje nobenega dela dohodka, ki se obravnava kot dividenda po določbah 10. člena te konvencije.

(5) Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik obresti, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri obresti nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej in je terjatev, v zvezi s katero se obresti plačajo, dejansko povezana s tako stalno poslovno enoto. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. člena te konvencije.

(6) Šteje se, da obresti nastanejo v državi pogodbenici, kadar je plačnik rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje obresti, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto, v zvezi s katero je nastala zadolžitev, za katero se plačajo obresti, ter take obresti krije taka stalna poslovna enota, se šteje, da take obresti nastanejo v državi, v kateri je stalna poslovna enota.

(7) Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek plačanih obresti iz kakršnega koli razloga presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

(8) **[NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 7. člena MLI]** [Nobena olajšava po tem členu ni na voljo, če je bil glavni namen ali eden od glavnih namenov katere koli osebe, povezane z nastankom ali prenosom terjatve, v zvezi s katero se obresti plačajo, izkoristiti ta člen s takim nastankom ali prenosom.]

12. ČLEN

Licenčnine in avtorski honorarji

(1) Licenčnine in avtorski honorarji, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

(2) Take licenčnine in avtorski honorarji pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne sme presegati 5 odstotkov bruto zneska takih licenčnin in avtorskih honorarjev.

(3) Izraz »licenčnine in avtorski honorarji«, kot je uporabljen v tem členu, pomeni plačila vsake vrste, prejeta kot povračilo za uporabo ali pravico do uporabe kakršnih koli avtorskih pravic za literarno, umetniško ali znanstveno delo (vključno s kinematografskimi filmi in filmi ali trakovi za radijsko ali televizijsko predvajanje), katerega koli patenta, blagovne znamke, vzorca ali modela, načrta, tajne formule ali postopka ali za informacije o industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušnjah (know-how).

(4) Določbe prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri licenčnine in avtorski honorarji nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej in je pravica ali premoženje, v zvezi s katerim se licenčnine in avtorski honorarji plačajo, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. člena te konvencije.

(5) Šteje se, da licenčnine in avtorski honorarji nastanejo v državi pogodbenici, kadar je plačnik rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje licenčnine in avtorske honorarje, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto, v zvezi s katero je nastala obveznost za plačilo licenčnin in avtorskih honorarjev ter take licenčnine in avtorske honorarje krije taka stalna poslovna enota, se šteje, da so take licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi, v kateri je stalna poslovna enota.

(6) Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek plačanih licenčnin in avtorskih honorarjev iz kakršnega koli razloga presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takem primeru se presežni del

plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

(7) **[NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 7. člena MLI]** [Nobena olajšava po tem členu ni na voljo, če je bil glavni namen ali eden od glavnih namenov katere koli osebe, povezane z nastankom ali prenosom pravic, v zvezi s katerimi se licenčnine in avtorski honorarji plačajo, izkoristiti ta člen s takim nastankom ali prenosom.]

13. ČLEN

Kapitalski dobički

(1) Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice doseže z odtujitvijo nepremičnin, ki so navedene v 6. členu te konvencije in so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

(2) Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice doseže z odtujitvijo:

(a) delnic ali drugih primerljivih pravic, razen delnic s seznama odobrene borze, katerih vrednost ali večji del vrednosti izhajajo neposredno ali posredno iz nepremičnega premoženja, ki je v drugi državi pogodbenici, ali

(b) deleža v osebni družbi ali skladu, katerega premoženje je v glavnem sestavljeno iz nepremičnega premoženja, ki je v drugi državi pogodbenici, ali iz delnic ali pravic iz pododstavka a tega odstavka,

se lahko obdavči v tej drugi državi.

(3) Dobiček iz odtujitve premičnin, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, vključno z dobičkom iz odtujitve take stalne poslovne enote (same ali s celotnim podjetjem), se lahko obdavči v tej drugi državi.

(4) Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice doseže z odtujitvijo ladij ali letal, s katerimi podjetje te države pogodbenice opravlja prevoze v mednarodnem prometu, ali premičnin, ki se nanašajo na opravljanje prevozov s takimi ladjami ali letali, se obdavči samo v tej državi.

(5) Dobiček iz odtujitve premoženja, ki ni premoženje, navedeno v prvem, drugem, tretjem in četrtem odstavku tega člena, se obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je oseba, ki odtuji premoženje.

(6) Določbe tega člena ne vplivajo na pravico države pogodbenice, da v skladu s svojo zakonodajo odmeri davek, obračunan v zvezi z dobičkom iz odtujitve premoženja osebe, ki je rezident te države kadar koli v davčnem letu, v katerem je premoženje odtujeno, ali je bila rezident kadar koli v predhodnih šestih davčnih letih neposredno pred tistim letom.

14. ČLEN

Dohodek iz zaposlitve

(1) Ob upoštevanju določb 15., 17., 18. in 19. člena te konvencije se plače, mezde in drugi podobni prejemki, ki jih dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, obdavčijo samo v tej državi, razen če se zaposlitev ne izvaja v drugi državi pogodbenici. Če se izvaja tako, se lahko tako dobljeni prejemki obdavčijo v tej drugi državi.

(2) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena se prejemek, ki ga dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, ki se izvaja v drugi državi pogodbenici, obdavči samo v prvi omenjeni državi, če:

- (a) je prejemnik navzoč v drugi državi v obdobju ali obdobjih, ki ne presegajo skupno 183 dni v katerem koli dvanajstmesečnem obdobju, ki se začne ali konča v določenem davčnem letu, in
- (b) prejemek plača delodajalec, ki ni rezident druge države, ali se plača v njegovem imenu in
- (c) prejemka ne krije stalna poslovna enota, ki jo ima delodajalec v drugi državi.

(3) Ne glede na prejšnje določbe tega člena se lahko prejemek, ki izhaja iz zaposlitve na ladji ali letalu, s katerim podjetje države pogodbenice opravlja prevoze v mednarodnem prometu, obdavči v tej državi.

15. ČLEN

Plačila direktorjem

Plačila direktorjem in druga podobna plačila, ki jih dobi rezident države pogodbenice kot član upravnega odbora družbe, ki je rezident druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

16. ČLEN

Umetniki in športniki

(1) Ne glede na določbe 7. in 14. člena te konvencije se lahko dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice kot nastopajoči izvajalec, kot je gledališki, filmski, radijski ali televizijski umetnik ali glasbenik, ali kot športnik iz takih osebnih dejavnosti, ki jih izvaja v drugi državi pogodbenici, obdavči v tej drugi državi.

(2) Kadar dohodek iz osebnih dejavnosti, ki jih izvaja nastopajoči izvajalec ali športnik kot tak, ne priraste samemu nastopajočemu izvajalcu ali športniku, temveč drugi osebi, se ta dohodek kljub določbam 7. in 14. člena te konvencije lahko obdavči v državi pogodbenici, v kateri potekajo dejavnosti nastopajočega izvajalca ali športnika.

(3) Določbe prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporabljajo za dohodek iz dejavnosti, ki jih nastopajoči izvajalec ali športnik izvaja v državi pogodbenici, če se gostovanje v tej državi v celoti ali pretežno krije iz javnih sredstev druge države pogodbenice ali njene politične enote ali lokalne oblasti. V takem primeru se dohodek obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je nastopajoči izvajalec ali športnik.

17. ČLEN

Pokojnine

Ob upoštevanju določb drugega odstavka 18. člena te konvencije se pokojnine in drugi podobni prejemki, ki se izplačujejo posamezniku, ki je rezident države pogodbenice, obdavčijo samo v tej državi.

18. ČLEN

Državna služba

- (1)
 - (a) Plače, mezde in drugi podobni prejemki, ki jih plačuje država pogodbenica ali njena politična enota ali lokalna oblast posamezniku za storitve, ki jih opravi za to državo ali enoto ali oblast, se obdavčijo samo v tej državi.
 - (b) Take plače, mezde in drugi podobni prejemki pa se obdavčijo samo v drugi državi pogodbenici, če se storitve opravljajo v tej državi in je posameznik rezident te države, ki:
 - (i) je državljan te države ali
 - (ii) ni postal rezident te države samo zaradi opravljanja storitev.
- (2)
 - (a) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena se pokojnine in drugi podobni prejemki, ki jih plačajo država pogodbenica ali njene politične enote ali lokalne oblasti ali ki se plačajo iz njihovih skladov posamezniku za storitve, opravljene za to državo ali enoto ali oblast, obdavčijo samo v tej državi.
 - (b) Take pokojnine in drugi podobni prejemki pa se obdavčijo samo v drugi državi pogodbenici, če je posameznik rezident in državljan te države.
- (3) Določbe 14., 15., 16. in 17. člena te konvencije se uporabljajo za plače, mezde, pokojnine in druge podobne prejemke za storitve, opravljene v zvezi s poslovanjem države pogodbenice ali njene politične enote ali lokalne oblasti.

19. ČLEN

Profesorji, učitelji in raziskovalci

(1) Posameznik, ki v eni od držav pogodbenic gostuje največ dve leti zaradi poučevanja ali sodelovanja v raziskovalnem delu na univerzi, višji ali visoki šoli, šoli ali drugi priznani izobraževalni ustanovi v tej državi pogodbenici in je bil neposredno pred tem gostovanjem rezident druge države pogodbenice, je v obdobju do največ dve leti od datuma prvega prihoda v prvo omenjeno državo v ta namen oproščen davka na prejemke za tako poučevanje ali raziskovalno delo v tej državi pogodbenici.

(2) Oprostitev po prvem odstavku tega člena se ne prizna za prejemke za raziskovalno delo, če se tako raziskovalno delo ne izvaja v javno korist, ampak predvsem v zasebno korist neke osebe ali oseb.

20. ČLEN

Študenti

Plačila, ki jih prejme za svoje vzdrževanje, izobraževanje ali usposabljanje študent ali pripravnik, ki je ali je bil tik pred obiskom države pogodbenice rezident druge države pogodbenice in je v prvi omenjeni državi navzoč samo zaradi svojega izobraževanja ali usposabljanja, se ne obdavčijo v prvi omenjeni državi, če taka plačila nastanejo iz virov zunaj te države.

21. ČLEN

Drugi dohodki

(1) Deli dohodka v upravičeni lasti rezidenta države pogodbenice, ki nastanejo kjer koli in niso obravnavani v prejšnjih členih te konvencije, razen dohodka, izplačanega iz skladov ali zapuščine med upravljanjem, se obdavčijo samo v tej državi.

(2) Določbe prvega odstavka tega člena se ne uporabljajo za dohodek, ki ni dohodek iz nepremičnin, kakor so opredeljene v drugem odstavku 6. člena te konvencije, če upravičeni lastnik takega dohodka, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej in je pravica ali premoženje, v zvezi s katerim se plača dohodek, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. člena te konvencije.

(3) Kadar zaradi posebnega odnosa med rezidentom iz prvega odstavka tega člena in drugo osebo ali med njima in neko tretjo osebo znesek dohodka iz navedenega odstavka presega znesek (če sploh), za katerega bi se sporazumeli, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takem primeru se presežni del dohodka še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

(4) **[NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 7. člena MLI]** [Nobena olajšava po tem členu ni na voljo, če je bil glavni namen ali eden od glavnih namenov katere koli osebe, povezane z nastankom ali prenosom pravic, v zvezi s katerimi se dohodek plača, izkoristiti ta člen s takim nastankom ali prenosom.]

22. ČLEN

Premoženje

(1) Premoženje v obliki nepremičnin iz 6. člena te konvencije, ki ga ima v lasti rezident države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

(2) Premoženje v obliki premičnin, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

(3) Premoženje v obliki ladij in letal, s katerimi se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, ter premičnin v zvezi z opravljanjem prevozov s takimi ladjami in letali se obdavči samo v državi pogodbenici, v kateri se dobiček obdavči v skladu z 8. členom te konvencije.

(4) Vse druge sestavine premoženja rezidenta države pogodbenice se obdavčijo samo v tej državi.

23. ČLEN

Odprava dvojnega obdavčevanja

(1) V Sloveniji:

(a) Kadar rezident Slovenije dobi dohodek ali ima v lasti premoženje, ki se v skladu z določbami te konvencije lahko obdavči v Združenem kraljestvu, Slovenija dovoli:

(i) kot odbitek od davka od dohodka tega rezidenta znesek, ki je enak davku od dohodka, davku od obdavčljivih dobičkov ali davku od dohodka pravnih oseb, plačanemu v Združenem kraljestvu;

(ii) kot odbitek od davka od premoženja tega rezidenta znesek, ki je enak davku od premoženja, plačanemu v Združenem kraljestvu.

Tak odbitek v nobenem primeru ne sme presegati tistega dela davka od dohodka ali premoženja, ki je bil izračunan pred odbitkom, pripisanega dohodku, dobičku, obdavčljivim dobičkom ali premoženju, odvisno od primera, ki se lahko obdavči v Združenem kraljestvu.

(b) Kadar je v skladu s katero koli določbo konvencije dohodek, ki ga dobi rezident Slovenije, ali premoženje, ki ga ima v lasti, oproščeno davka v Sloveniji, lahko Slovenija pri izračunu davka od preostalega dohodka ali premoženja takega rezidenta vseeno upošteva oproščeni dohodek ali premoženje.

(2) Ob upoštevanju zakonskih določb Združenega kraljestva glede olajšave kot odbitka davka, ki se plačuje na ozemlju zunaj Združenega kraljestva, od davka Združenega kraljestva (kar ne vpliva na splošno načelo tega odstavka):

(a) se slovenski davek, ki se plačuje po zakonodaji Slovenije in v skladu s to konvencijo, ne glede na to ali neposredno ali z odbitkom, od dobička, dohodka ali obdavčljivih dobičkov iz virov v Sloveniji (razen v primeru dividende tisti davek, ki se plača od dobička, iz katerega se plača dividenda), dovoli kot odbitek od katerega koli davka Združenega kraljestva, ki je izračunan v zvezi z istim dobičkom, dohodkom ali obdavčljivimi dobički, za katere je bil izračunan slovenski davek;

(b) kadar dividendo plača družba, ki je rezident Slovenije, družbi, ki je rezident Združenega kraljestva, in ki neposredno ali posredno nadzoruje najmanj 10 odstotkov volilnih glasov v družbi, ki plača dividendo, je v odbitku upoštevan (poleg vsakega slovenskega davka, za katerega je dovoljen odbitek po določbah pododstavka a tega odstavka) slovenski davek, ki ga plača družba v zvezi z dobičkom, iz katerega se plača taka dividenda.

(3) Za namene drugega odstavka tega člena se šteje, da dobiček, dohodek in kapitalski dobički, ki jih ima v lasti rezident države pogodbenice in se lahko obdavčijo v drugi državi pogodbenici v skladu s to konvencijo, izhajajo iz virov v tej drugi državi.

(4) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena:

(a) kadar se dobički lahko obdavčijo v državi pogodbenici samo zaradi šestega odstavka 13. člena te konvencije, ta država in ne druga država pogodbenica odpravi dvojno obdavčitev v skladu z metodami, ki jih določa ta člen, kakor da bi dobički nastali iz virov v tej drugi državi;

(b) kadar se dobički lahko obdavčijo v državi pogodbenici zaradi prvega, drugega ali tretjega odstavka 13. člena te konvencije, druga država pogodbenica in ne prva omenjena država odpravi dvojno obdavčitev v skladu z metodami, ki jih določa ta člen.

24. ČLEN

Osebne družbe

Kadar ima osebna družba kot rezident Slovenije v skladu s katero koli določbo te konvencije v Združenem kraljestvu pravico do davčne olajšave od dohodka ali kapitalskih dobičkov, se ta določba ne razlaga, kakor da omejuje pravico Združenega kraljestva, da obdavči kateremu koli članu osebne družbe, ki je rezident Združenega kraljestva, njegov delež takega dohodka ali kapitalskih dobičkov; vendar pa se vsak tak dohodek ali dobiček za namene 23. člena te konvencije obravnava kot dohodek ali dobiček iz virov v Sloveniji.

25. ČLEN

Omejevanje olajšav

Kadar so v skladu s katero koli določbo te konvencije dohodek ali dobički deležni davčne olajšave v državi pogodbenici in se oseba po veljavni zakonodaji v drugi državi pogodbenici v zvezi s tem dohodkom ali dobički obdavči glede na znesek tega dohodka ali dobičkov, ki so nakazani v to drugo državo ali prejeti v tej drugi državi, in ne glede na celotni znesek dohodka ali dobičkov, se olajšava, ki je dovoljena po tej konvenciji, v prvi omenjeni državi uporablja samo za tisti del dohodka ali dobičkov, ki so obdavčeni v drugi državi.

26. ČLEN

Enako obravnavanje

(1) Državljeni države pogodbenice ne smejo biti v drugi državi pogodbenici zavezani kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljane te druge države v enakih okoliščinah, zlasti glede rezidentstva.

(2) Osebe brez državljanstva, ki so rezidenti države pogodbenice, ne smejo biti v nobeni državi pogodbenici zavezane kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljane te države v enakih okoliščinah, zlasti glede rezidentstva.

(3) Obdavčevanje stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ne sme biti manj ugodno v tej drugi državi, kot je obdavčevanje podjetij te druge države, ki opravljajo enake dejavnosti.

(4) Razen kadar se uporabljajo določbe prvega odstavka 9. člena, sedmega ali osmega odstavka 11. člena, šestega ali sedmega odstavka 12. člena, tretjega ali četrtega odstavka 21. člena te konvencije, se obresti, licenčnine in avtorski honorarji ter druga izplačila, ki jih plača podjetje države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice, pri določanju obdavčljivega dobička takega podjetja odbijejo pod istimi pogoji, kot če bi bili plačani rezidentu prve omenjene države. Podobno se tudi kakršni koli dolgovi podjetja države pogodbenice, ki so dolgovani rezidentu druge države pogodbenice pri določanju obdavčljivega premoženja takega podjetja odbijejo pod istimi pogoji, kot če bi bili dolgovani rezidentu prve omenjene države.

(5) Podjetja države pogodbenice, katerih kapital je v celoti ali delno, neposredno ali posredno v lasti ali pod nadzorom enega ali več rezidentov druge države pogodbenice, ne smejo biti v prvi omenjeni državi zavezana nobenemu obdavčevanju ali nobeni zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve do podobnih podjetij prve omenjene države.

(6) (a) Prispevki posameznika, ki izvaja zaposlitev v državi pogodbenici, za pokojninski načrt, priznan za davčne namene v drugi državi pogodbenici, se v prvi omenjeni državi odbijejo pri določanju obdavčljivega dohodka tega posameznika ter obravnavajo enako ob upoštevanju istih pogojev in omejitev kakor prispevki za

pokojninski načrt, ki ga za davčne namene priznava ta prva omenjena država, pod pogojem, da:

- (i) se pristojni organ prve omenjene države strinja, da je pokojninski načrt skladen s pokojninskim načrtom, ki ga za davčne namene priznava ta država, in
 - (ii) posameznik ni bil rezident tiste države in je prispeval v pokojninski načrt, preden je začel izvajati zaposlitev v prvi omenjeni državi.
- (b) Za namene pododstavka a tega odstavka:
- (i) izraz »pokojninski načrt« pomeni ureditev, po kateri posameznik prispeva z namenom, da si zagotovi pokojnino ob upoštevanju zaposlitve iz pododstavka a;
 - (ii) pokojninski načrt je »priznan za davčne namene« v državi pogodbenici, če bi prispevki posameznika iz pododstavka a za ta načrt izpolnjevali pogoje za davčno olajšavo v tej državi.

(7) Nobena določba v tem členu se ne razlaga tako, kot da zavezuje katero koli državo pogodbenico, da prizna posameznikom, ki niso rezidenti tiste države, kakršne koli osebne olajšave, druge olajšave in znižanja za davčne namene, ki jih prizna posameznikom rezidentom.

(8) Določbe tega člena se uporabljajo za davke iz te konvencije.

27. ČLEN

Postopek skupnega dogovora

(1) Kadar rezident države pogodbenice meni, da imajo ali bodo imela dejanja ene ali obeh držav pogodbenic zanj za posledico obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami te konvencije, lahko ne glede na pravna sredstva, ki mu jih omogoča domače pravo teh držav, predloži svojo zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, katere rezident je, ali če se njegov primer nanaša na prvi odstavek 26. člena te konvencije, tiste države pogodbenice, katere državljan je.

Naslednji drugi stavek prvega odstavka 16. člena MLI se uporablja in prevlada nad določbami te konvencije:¹

16. ČLEN MLI – POSTOPEK SKUPNEGA DOGOVARJANJA

Zadeva mora biti predložena v treh letih od prvega uradnega obvestila o dejanju, ki je imelo za posledico obdavčenje, ki ni v skladu z določbami te konvencije.

(2) Pristojni organ si, če se mu zdi pritožba upravičena in če sam ne more priti do zadovoljive rešitve, prizadeva rešiti primer s skupnim dogovorom s pristojnim organom druge države pogodbenice z namenom izogniti se obdavčevanju, ki ni v skladu s to konvencijo.

Naslednji drugi stavek drugega odstavka 16. člena MLI se uporablja za to konvencijo:²

16. ČLEN MLI – POSTOPEK SKUPNEGA DOGOVARJANJA

Vsak doseženi dogovor se izvaja ne glede na roke v domačem pravu *držav pogodbenic*.

(3) Pristojna organa držav pogodbenic si prizadevata s skupnim dogovorom razrešiti kakršne koli težave ali dvome, ki nastanejo pri razlagi ali uporabi te konvencije. Prav tako se lahko med seboj posvetujeta o odpravi dvojnega obdavčevanja v primerih, ki jih ta konvencija ne predvideva.

(4) Pristojna organa držav pogodbenic se lahko dogovarjata neposredno, da bi dosegla dogovor v smislu prejšnjih odstavkov.

¹ V skladu s četrtrim odstavkom 35. člena MLI, se 16. člen MLI uporablja za to konvencijo za zadevo, ki se pristojnemu organu *države pogodbenice* predloži 1. oktobra 2018 ali po njem, razen za zadeve, ki jih s tem dnem ni bilo mogoče predložiti na podlagi te konvencije, preden se je prilagodila z MLI, ne glede na davčno obdobje, na katero se zadeva nanaša.

² V skladu s četrtrim odstavkom 35. člena MLI, se 16. člen MLI uporablja za to konvencijo za zadevo, ki se pristojnemu organu države pogodbenice predloži 1. oktobra 2018 ali po njem, razen za zadeve, ki jih s tem dnem ni bilo mogoče predložiti na podlagi te konvencije, preden se je prilagodila z MLI, ne glede na davčno obdobje, na katero se zadeva nanaša.

*Naslednji VI. del MLI se uporablja za to konvencijo:*³

VI. DEL MLI (ARBITRAŽA)

Prvi do deseti in dvanajsti odstavek 19. člena (obvezna in zavezujoča arbitražna MLI)

1. Kadar:

- a) je oseba po prvem odstavku 27. člena te konvencije predložila zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, ker so imela dejanja ene ali obeh držav pogodbenic zanjo za posledico obdavčenje, ki ni v skladu z določbami te konvencije, in
- b) se pristojna organa ne moreta dogovoriti o rešitvi zadeve v skladu z drugim odstavkom 27. člena te konvencije v treh letih od začetnega dne iz osmega ali devetega odstavka 19. člena MLI, odvisno od primera (razen če se pred potekom tega obdobja pristojna organa držav pogodbenic ne dogovorita o drugačnem obdobju v zvezi s to zadevo in o takem dogovoru obvestita osebo, ki je zadevo predložila),

se na pisno zahtevo osebe katera koli nerešena vprašanja, ki izhajajo iz zadeve, predložijo v arbitražo, kot je navedeno v tem delu, v skladu s katerimi koli pravili ali postopki, o katerih se dogovorita pristojna organa držav pogodbenic v skladu z desetim odstavkom 19. člena MLI.

2. Kadar pristojni organ prekine postopek skupnega dogovarjanja iz prvega odstavka 19. člena MLI, ker zadevo v zvezi z enim ali več enakimi vprašanji obravnava sodišče ali upravno sodišče, rok, ki je določen v pododstavku b prvega odstavka 19. člena MLI, preneha teči, dokler sodišče ali upravno sodišče ne sprejme končne odločitve oziroma je zadeva prekinjena ali umaknjena. Poleg tega, kadar se oseba, ki je predložila zadevo, in pristojni organ dogovorita o prekinitvi postopka skupnega dogovarjanja, v času trajanja take prekinitve rok iz pododstavka b prvega odstavka 19. člena MLI ne teče.

3. Kadar se oba pristojna organa strinjata, da oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, ni pravočasno zagotovila katerih koli dodatnih bistvenih informacij, ki jih je zahteval eden ali drugi pristojni organ po začetku teka roka iz pododstavka b prvega odstavka 19. člena MLI, se obdobje iz pododstavka b prvega odstavka 19. člena MLI podaljša za čas, ki je enak obdobju, ki se začne na dan, ko so bile informacije zahtevane, in konča na dan, ko so bile te informacije zagotovljene.

4. a) Arbitražna odločitev v zvezi z vprašanji, ki so bila predložena v arbitražo, se izvede s skupnim dogovorom o zadevi iz prvega odstavka 19. člena MLI. Taka arbitražna odločitev je končna.
- b) Arbitražna odločitev je zavezujoča za obe državi pogodbenici, razen če:
 - i) oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, ne sprejme skupnega dogovora, s katerim se izvede arbitražna odločitev. V takem primeru ni upravičeno, da bi pristojna organa zadevo še naprej kakor koli obravnavala. Šteje se, da oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, ne sprejme skupnega dogovora, s katerim se izvaja arbitražna odločitev o zadevi, če katera koli oseba, na katero se zadeva

³ V skladu s prvim odstavkom 36. člena MLI se določbe VI. dela (arbitražna) MLI uporabljajo v zvezi s to konvencijo za zadeve, predložene pristojnemu organu države pogodbenice 1. oktobra 2018, ali po njem.

V skladu z drugim odstavkom 36. člena MLI se določbe VI. dela (arbitražna) MLI uporabljajo za zadeve, predložene pristojnemu organu države pogodbenice pred 1. oktobrom 2018 samo, če se pristojna organa obeh držav pogodbenic strinjata, da se bo navedeni del uporabil za dano zadevo.

neposredno nanaša, v 60 dneh po dnevu, ko ji je bilo poslano obvestilo o skupnem dogovoru, iz obravnave pred katerim koli sodiščem ali upravnim sodiščem ne umakne vseh vprašanj, razrešenih v skupnem dogovoru, s katerim se izvede arbitražna odločitev, ali kako drugače ne konča kateri koli postopek pred sodiščem ali upravnim sodiščem v zvezi s temi vprašanji na način, ki je v skladu s tem skupnim dogovorom;

- ii) je v končni odločitvi sodišč ene od države pogodbenice navedeno, da je arbitražna odločitev neveljavna. V takem primeru se šteje, da zahteva za arbitražo iz prvega odstavka 19. člena MLI ni bila predložena in da arbitražni postopek ni potekal (razen za namene 21. člena (zaupnost arbitražnega postopka) in 25. člena (stroški arbitražnega postopka) MLI). V takem primeru se lahko predloži nova zahteva za arbitražo, razen če se pristojna organa strinjata, da taka nova zahteva ni dopustna;
- iii) oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, pred katerim koli sodiščem ali upravnim sodiščem nadaljuje postopek glede vprašanj, rešenih v skupnem dogovoru, s katerim se izvede arbitražna odločitev.

5. Pristojni organ, ki je prejel začetno zahtevo za postopek skupnega dogovarjanja iz pododstavka a prvega odstavka 19. člena MLI, v dveh koledarskih mesecih od prejema zahteve:

- a) osebi, ki je predložila zadevo, pošlje obvestilo o prejemu zahteve in
- b) pristojnemu organu druge države pogodbenice pošlje obvestilo o tej zahtevi, skupaj s kopijo zahteve.

6. Pristojni organ v treh koledarskih mesecih po prejemu zahteve za postopek skupnega dogovarjanja (ali kopije te zahteve od pristojnega organa druge države pogodbenice):

- a) obvesti osebo, ki je predložila zadevo, in drug pristojni organ, da je prejel informacije, potrebne za začetek vsebinske obravnave zadeve, ali
- b) od te osebe zahteva dodatne informacije v ta namen.

7. Kadar v skladu s pododstavkom b šestega odstavka 19. člena MLI eden ali oba pristojna organa od osebe, ki je predložila zadevo, zahtevata dodatne informacije, ki so potrebne za začetek vsebinske obravnave zadeve, pristojni organ, ki je zaprosil za dodatne informacije, v treh koledarskih mesecih od prejema dodatnih informacij od te osebe to osebo in drug pristojni organ obvesti:

- a) da je prejel zahtevane informacije ali
- b) da nekatere zahtevane informacije še vedno manjkajo.

8. Kadar noben pristojni organ ne zahteva dodatnih informacij v skladu s pododstavkom b šestega odstavka 19. člena MLI, je začetni dan iz prvega odstavka 19. člena MLI zgodnejši od:

- a) dneva, ko oba pristojna organa obvestita osebo, ki je predložila zadevo, v skladu s pododstavkom a šestega odstavka 19. člena MLI, in
- b) dneva, ki je tri koledarske mesece po dnevu obvestila pristojnemu organu druge države pogodbenice v skladu s pododstavkom b petega odstavka 19. člena MLI.

9. Kadar se zahtevajo dodatne informacije v skladu s pododstavkom b šestega odstavka 19. člena

MLI, je začetni dan iz prvega odstavka 19. člena *MLI* zgodnejši od:

- a) zadnjega dneva, ko pristojni organi, ki so zahtevali dodatne informacije, obvestijo osebo, ki je predložila zadevo, in drug pristojni organ v skladu s pododstavkom a sedmega odstavka 19. člena *MLI*, in
- b) dneva, ki je tri koledarske mesece po dnevu, ko oba pristojna organa prejmeta vse informacije, ki jih je od osebe, ki je predložila zadevo, zahteval kateri koli izmed teh pristojnih organov.

Če pa eden ali oba pristojna organa pošljeta obvestilo iz pododstavka b sedmega odstavka 19. člena *MLI*, se tako obvestilo obravnava kot zahtevek za dodatne informacije na podlagi pododstavka b šestega odstavka 19. člena *MLI*.

10. Pristojna organa *držav pogodbenic* s skupnim dogovorom po 27. členu te konvencije uredita način uporabe tega dela, vključno z minimalnimi informacijami, ki jih vsak pristojni organ potrebuje, da začne vsebinsko obravnavati zadevo. Tak dogovor se sklene pred dnevom, ko je mogoče nerešena vprašanja v zadevi prvič predložiti v arbitražo, in se lahko občasno spreminja.

12. Ne glede na druge določbe tega člena *MLI*:

- a) katero koli nerešeno vprašanje, ki izhaja iz zadeve v postopku skupnega dogovarjanja, se, čeprav spada v področje uporabe arbitražnega postopka, določenega z *MLI*, ne predloži v arbitražo, če je o tem vprašanju že odločilo sodišče ali upravno sodišče katere koli od *držav pogodbenic*;
- b) če sodišče ali upravno sodišče ene od *držav pogodbenic* – kadar koli po predložitvi zahteve za arbitražo in preden arbitražni senat sporoči svojo odločitev pristojnim organom *držav pogodbenic* – odloči o vprašanju, se arbitražni postopek konča.

20. člen (imenovanje arbitrov) *MLI*

1. Razen če se pristojna organa *držav pogodbenic* skupno ne dogovorita o drugačnih pravilih, se za namene tega dela uporabljajo drugi do četrta odstavka 20. člena *MLI*.

2. Imenovanje članov arbitražnega senata urejajo naslednja pravila:

- a) Arbitražni senat je sestavljen iz treh posameznikov s strokovnim znanjem ali izkušnjami s področja mednarodnih davčnih zadev.
- b) Vsak pristojni organ imenuje enega člana senata v 60 dneh od dneva predložitve zahteve za arbitražo na podlagi prvega odstavka 19. člena *MLI*. Dva na tak način imenovana člana senata v 60 dneh od poznejšega od njunih imenovanj imenujeta tretjega člana, ki opravlja funkcijo predsednika arbitražnega senata. Predsednik ne sme biti državljan niti rezident nobene od *držav pogodbenic*.
- c) Vsak imenovani član arbitražnega senata mora biti ob sprejemu imenovanja nepristranski in neodvisen od pristojnih organov, davčnih uprav in ministrstev za finance *držav pogodbenic* in od vseh oseb, na katere se zadeva neposredno nanaša (in njihovih svetovalcev); svojo nepristranskost in neodvisnost mora ohranjati ves čas postopka in se v razumnem obdobju po njem izogibati vsakršnemu ravnanju, ki bi lahko ogrozilo vtis nepristranskosti in neodvisnosti arbitrov v zvezi s postopkom.

3. Če pristojni organ *države pogodbenice* ne imenuje člana arbitražnega senata na način in v rokih, ki so določeni v drugem odstavku 20. člena MLI ali o katerih se dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*, člana v imenu tega pristojnega organa imenuje uradna oseba na najvišjem položaju v Centru za davčno politiko in upravo Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj, ki ni državljan nobene od *držav pogodbenic*.

4. Če prva dva člana arbitražnega senata ne imenujeta predsednika na način in v rokih, ki so določeni v drugem odstavku 20. člena MLI ali o katerih se dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*, predsednika imenuje uradna oseba na najvišjem položaju v Centru za davčno politiko in upravo Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj, ki ni državljan nobene od *držav pogodbenic*.

21. člen (zaupnost arbitražnega postopka) MLI

1. Izključno za namene uporabe določb tega dela in določb *te konvencije* ter domače zakonodaje *držav pogodbenic* v zvezi z izmenjavo informacij, zaupnostjo in upravno pomočjo se člani arbitražnega senata in največ trije člani osebja na člana (in potencialni arbitri samo, če je to potrebno za preverjanje njihove sposobnosti za izpolnjevanje zahtev za arbitre) štejejo za osebe ali organe, ki se jim lahko razkrijejo informacije. Informacije, ki jih prejme arbitražni senat ali potencialni arbitri, in informacije, ki jih pristojni organi prejmejo od arbitražnega senata, se štejejo za informacije, ki se izmenjajo na podlagi določb *te konvencije*, ki se nanašajo na izmenjavo informacij in upravno pomoč.

2. Pristojna organa *držav pogodbenic* zagotovita, da se člani arbitražnega senata in njihovo osebje še pred delovanjem v arbitražnem postopku pisno zavežejo, da bodo katere koli informacije v zvezi z arbitražnim postopkom obravnavali v skladu z obveznostmi glede zaupnosti in nerazkritja, opisanimi v določbah *te konvencije*, ki se nanašajo na izmenjavo informacij in upravno pomoč, ter tistimi na podlagi veljavne zakonodaje *držav pogodbenic*.

22. člen (rešitev zadeve pred koncem arbitraže) MLI

Za namene tega dela in določb *te konvencije*, ki omogočajo reševanje zadev s skupnim dogovarjanjem, se postopek skupnega dogovarjanja in arbitražni postopek v zvezi z zadevo končata, če kadar koli po predložitvi zahteve za arbitražo in preden arbitražni senat sporoči svojo odločitev pristojnim organom *držav pogodbenic*:

- a) pristojna organa *držav pogodbenic* dosežeta skupni dogovor o rešitvi zadeve ali
- b) oseba, ki je predložila zadevo, umakne zahtevo za arbitražo ali postopek skupnega dogovarjanja.

Drugi in peti odstavek 23. člena (vrsta arbitražnega postopka) MLI

Varianta 2 – neodvisno mnenje

2. Razen če se pristojna organa *držav pogodbenic* medsebojno ne dogovorita o drugačnih pravilih, veljajo za arbitražni postopek naslednja pravila:

- a) potem ko se zadeva predloži v arbitražo, pristojni organ vsake *države pogodbenice* vsem članom senata brez nepotrebnega odlašanja zagotovi katere koli informacije, ki so lahko potrebne za arbitražno odločitev. Razen če se pristojna organa *držav pogodbenic* ne dogovorita drugače, se katere koli informacije, ki obema pristojnima organoma niso bile

na voljo preden sta oba prejela zahtevo za arbitražo, ne upoštevajo pri odločitvi;

- b) arbitražni senat odloči o vprašanjih, predloženih v arbitražo, v skladu z veljavnimi določbami *te konvencije* in ob upoštevanju teh določb v skladu z veljavnimi določbami domače zakonodaje *držav pogodbenic*. Člani senata upoštevajo tudi katere koli druge vire, ki jih pristojna organa *držav pogodbenic* lahko izrecno opredelita s skupnim dogovorom;
- c) arbitražna odločitev se pristojnima organoma *držav pogodbenic* sporoči pisno, v njej pa so navedeni pravni viri, na katerih temelji, in njena obrazložitev. Arbitražna odločitev se sprejme z navadno večino članov senata. Arbitražna odločitev nima precedenčne vrednosti.

5. Pred začetkom arbitražnega postopka pristojna organa *držav pogodbenic* zagotovita, da se vsaka oseba, ki je predložila zadevo, in njeni svetovalci pisno zavežejo, da informacij, ki jih prejmejo med arbitražnim postopkom od pristojnega organa ali arbitražnega senata, ne bodo razkrili nobeni drugi osebi. Postopek skupnega dogovarjanja na podlagi *te konvencije* in arbitražni postopek na podlagi tega dela se v zvezi z zadevo končata, če kadar koli po vložitvi zahteve za arbitražo in preden arbitražni senat sporoči svojo odločitev pristojnima organoma *držav pogodbenic*, oseba, ki je predložila zadevo, ali eden od njenih svetovalcev bistveno krši to zavezo.

Drugi odstavek 24. člena (dogovor o drugačnem reševanju) MLI

2. Ne glede na četrti odstavek 19. člena *MLI* arbitražna odločitev v skladu s tem delom ni zavezujoča za *državi pogodbenici* in se ne izvede, če se pristojna organa *držav pogodbenic* dogovorita o drugačni rešitvi vseh nerešenih vprašanj v treh koledarskih mesecih po tem, ko jima je bila sporočena arbitražna odločitev.

25. člen (stroški arbitražnega postopka) MLI

V arbitražnem postopku na podlagi tega dela honorarje za člane arbitražnega senata in njihove izdatke ter vse druge stroške, ki jih imata *državi pogodbenici* v zvezi z arbitražnim postopkom, krijeta *državi pogodbenici* na način, o katerem se skupno dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*. Če takega dogovora ni, vsaka *država pogodbenica* krije svoje stroške in stroške svojega imenovanega člana senata. Stroške predsednika arbitražnega senata in druge stroške, povezane z vodenjem arbitražnega postopka, v enakih deležih krijeta *državi pogodbenici*.

Drugi in tretji odstavek 26. člena (združljivost) MLI

2. Katero koli nerešeno vprašanje, ki izhaja iz zadeve v postopku skupnega dogovarjanja, ki sicer spada v področje uporabe arbitražnega postopka, ki ga določa ta del, se ne predloži v arbitražo, če vprašanje spada v področje zadeve, v zvezi s katero se je predhodno že ustanovil arbitražni senat ali podoben organ v skladu z dvostransko ali večstransko konvencijo, ki določa obvezno in zavezujoče arbitražno reševanje nerešenih vprašanj, ki izhajajo iz zadeve v postopku skupnega dogovarjanja.

3. Nič v tem delu ne vpliva na izpolnjevanje širših obveznosti v zvezi z arbitražnim reševanjem nerešenih vprašanj, ki izhajajo iz postopka skupnega dogovarjanja na podlagi drugih konvencij, katerih pogodbenici sta ali bosta postali *državi pogodbenici*.

Pododstavek a drugega odstavka 28. člena (pridrški) MLI

Republika Slovenija v skladu s pododstavkom a drugega odstavka 28. člena *MLI* izraža naslednje

pridrške v zvezi z obsegom zadev, za katere je mogoča arbitraža na podlagi VI. dela.

1. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega VI. dela izključi zadeve v zvezi z dohodkom ali premoženjem, ki ni obdavčeno v pogodbeni jurisdikciji, ker ni vključeno v davčno osnovo v tej pogodbeni jurisdikciji, ali ker zanj velja oprostitev ali ničelna davčna stopnja, ki velja samo po domači davčni zakonodaji navedene pogodbene jurisdikcije, in je značilna za tak dohodek ali premoženje.
2. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega VI. dela izključi zadeve, ki vključujejo dejanja, za katera je bilo za davčnega zavezanca, osebo, ki deluje zanj, ali povezano osebo, odločeno:
 - i. sodišče ga je spoznalo za krivega kaznivega dejanja v zvezi z davki ali
 - ii. naložena mu je bila velika kazen zaradi davčne goljufije, utaje ali izogibanja.

Za ta namen Zakon o davčnem postopku vsebuje zakonodajne določbe, ki urejajo velike kazni zaradi davčne goljufije, utaje ali izogibanja. Upoštevajo se tudi morebitne naknadne določbe, ki nadomeščajo, spreminjajo ali posodabljaajo te določbe. Republika Slovenija o teh naknadnih določbah obvesti depozitarja.

3. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega VI. dela izključi zadeve, ki vključujejo rezidentstvo družb in drugih subjektov.
4. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega VI. dela izključi zadeve, ki vključujejo uporabo domačih določb proti izogibanju. Za ta namen domače določbe Republike Slovenije proti izogibanju vključujejo take določbe, ki so v davčni zakonodaji.

28. ČLEN

Izmenjava informacij

(1) Pristojna organa držav pogodbenic si izmenjavata take informacije, ki so predvidoma pomembne za izvajanje določb te konvencije, za izvajanje ali uveljavljanje domače zakonodaje držav pogodbenic glede davkov vseh vrst in opisov, ki se uvedejo v imenu držav pogodbenic ali njihovih političnih enot ali lokalnih oblasti, če obdavčevanje na njihovi podlagi ni v nasprotju s to konvencijo, zlasti za preprečevanje goljufij in lažje izvajanje predpisov proti davčnemu izogibanju. Izmenjava informacij ni omejena s 1. in 2. členom te konvencije.

(2) Vsaka informacija, ki jo država pogodbenica prejme na podlagi prvega odstavka tega člena, se obravnava kot tajnost na isti način kot informacije, pridobljene po domači zakonodaji te države, in se razkrije samo osebam ali organom (vključno s sodišči in upravnimi organi), udeleženi pri odmeri ali pobiranju, izterjavi ali pregonu ali pri odločanju o pritožbah glede davkov iz prvega odstavka tega člena ali pri nadzoru nad omenjenim. Te osebe ali organi uporabljajo informacije samo v take namene. Informacije lahko razkrijejo v sodnih postopkih ali pri sodnih odločitvah.

(3) V nobenem primeru se določbe prvega in drugega odstavka tega člena ne razlagajo tako, kot da nalagajo državi pogodbenici obveznost:

(a) da izvaja upravne ukrepe, ki niso v skladu z zakonodajo in upravno prakso te ali druge države pogodbenice,

(b) da priskrbi informacije, ki jih ni mogoče dobiti po zakonih ali običajni upravni poti te ali druge države pogodbenice,

(c) da priskrbi informacije, ki bi razkrile kakršno koli trgovinsko, poslovno, industrijsko, komercialno ali poklicno skrivnost ali trgovinski postopek, ali informacije, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom.

(4) Če država pogodbenica zahteva informacije v skladu s tem členom, druga država pogodbenica uporabi svoje ukrepe za zbiranje informacij, da pridobi zahtevane informacije, tudi če ta druga država morda ne potrebuje takih informacij za svoje davčne namene. Za obveznost iz prejšnjega stavka veljajo omejitve iz tretjega odstavka tega člena, toda v nobenem primeru se take omejitve ne razlagajo tako, da država pogodbenica lahko zavrne predložitev informacij samo zato, ker nima lastnega interesa za take informacije.

(5) V nobenem primeru se določbe tretjega odstavka tega člena ne razlagajo kot dovoljenje državi pogodbenici, da zavrne predložitev informacij samo zato, ker ima informacije banka, druga finančna ustanova, pooblaščenec ali oseba, ki deluje kot zastopnik ali fiduciar, ali zato, ker so povezane z lastniškimi deleži v osebi.

29. ČLEN

Člani diplomatskih ali stalnih predstavništev in konzulatov

Nobena določba te konvencije ne vpliva na davčne ugodnosti članov diplomatskih ali stalnih predstavništev ali konzulatov po splošnih pravilih mednarodnega prava ali določbah posebnih sporazumov.

Naslednji prvi odstavek 7. člena MLI nadomešča šesti odstavek 10. člena te konvencije, osmi odstavek 11. člena te konvencije, sedmi odstavek 12. člena te konvencije ter četrti odstavek 21. člena te konvencije:

7. ČLEN MLI – PREPREČEVANJE ZLORAB MEDNARODNIH SPORAZUMOV

(Določba testa glavnega namena)

Ne glede na katere koli določbe *te konvencije* se ugodnost po *tej konvenciji* v zvezi z delom dohodka ali premoženja ne prizna, če je ob upoštevanju vseh ustreznih dejstev in okoliščin mogoče sklepati, da je bila pridobitev te ugodnosti eden od glavnih namenov katerega koli dogovora ali transakcije, na podlagi katerega je bila neposredno ali posredno pridobljena ta ugodnost, razen če se ne ugotovi, da bi bilo priznavanje take ugodnosti v teh okoliščinah skladno s cilji in nameni ustreznih določb *te konvencije*.

30. ČLEN

Začetek veljavnosti

(1) Vsaka država pogodbenica z obvestilom po diplomatski poti obvesti drugo o končanih postopkih, ki jih za uveljavitev te konvencije zahteva njena zakonodaja. Ta konvencija začne veljati z dnem prejema poznejšega od teh uradnih obvestila in se uporablja:

(a) v Sloveniji:

- (i) v zvezi z davki, zadržanimi pri viru, za dohodek, dosežen 1. januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem začne veljati ta konvencija;
- (ii) v zvezi z drugimi davki od dohodka in davki od premoženja za davke, obračunane za katero koli davčno leto, ki se začne 1. januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem začne veljati ta konvencija.

(b) v Združenem kraljestvu:

- (i) v zvezi z davki, zadržanimi pri viru, za dohodek, dosežen 1. januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem začne veljati ta konvencija;
- (ii) ob upoštevanju točke i pododstavka b:

v zvezi z davkom od dohodka in davkom od kapitalskih dobičkov za vsako leto odmere z začetkom 6. aprila ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem začne veljati ta konvencija;

- (iii) v zvezi z davkom od dohodka pravnih oseb za vsako poslovno leto z začetkom 1. aprila v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem začne veljati ta konvencija.

(2) Sporazum med Socialistično federativno republiko Jugoslavijo in Združenim kraljestvom Velike Britanije in Severne Irske o izogibanju dvojnemu obdavčevanju dohodka, ki je bil podpisan v Londonu 6. novembra 1981, se v skladu z določbami prvega odstavka tega člena za slovenski davek ali davek Združenega kraljestva preneha uporabljati z dnem, s katerim se za ta davek začne uporabljati ta konvencija.

31. ČLEN

Odpoved

Ta konvencija velja, dokler je ena od držav pogodbenic ne odpove. Vsaka država pogodbenica lahko to konvencijo odpove s pisnim obvestilom po diplomatski poti najmanj šest mesecev pred koncem katerega koli koledarskega leta po preteku petih let od dneva začetka veljavnosti te konvencije. V takem primeru se ta konvencija preneha uporabljati:

(a) v Sloveniji:

- (i) v zvezi z davki, zadržanimi pri viru, za dohodek, dosežen 1. januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem je dano obvestilo;
- (ii) v zvezi z drugimi davki od dohodka in davki od premoženja za davke, obračunane za katero koli davčno leto, ki se začne 1. januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem je dano obvestilo;

(b) v Združenem kraljestvu:

- (i) v zvezi z davki, zadržanimi pri viru, za dohodek, dosežen 1. januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem je dano obvestilo;
- (ii) ob upoštevanju točke i pododstavka b:

v zvezi z davkom od dohodka in davkom od kapitalskih dobičkov za vsako leto odmere z začetkom 6. aprila ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem je dano obvestilo;

- (iii) v zvezi z davkom od dohodka pravnih oseb za vsako poslovno leto z začetkom 1. aprila ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem je dano obvestilo o odpovedi.

V dokaz navedenega sta podpisana, ki sta bila za to pravilno pooblaščenata, podpisala to konvencijo.

NEURADNI PREVOD

Sestavljeno v Londonu dne 13. novembra 2007 v dveh izvornikih v slovenskem in angleškem jeziku, pri čemer sta besedili enako verodostojni.

Za Vlado
Republike Slovenije

Iztok Mirošič

Za Vlado
Združenega kraljestva Velika Britanija
in Severna Irska

Kitty Ussher

**PROTOKOL H KONVENCIJI MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO
ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA O
IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ V
ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA IN PREMOŽENJA**

Ob podpisu konvencije o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja, ki je bila danes sklenjena med Vlado Republike Slovenije in Vlado Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska, sta se vladi sporazumeli o naslednjih določbah, ki so sestavni del konvencije:

Prvi odstavek: Investicijske sheme

(1) Investicijska shema, ki je ustanovljena na podlagi zakonodaje države pogodbenice in oblikovana v državi pogodbenici ter ki:

- (a) ni korporacija,
- (b) prejema dohodek, ki nastane v drugi državi pogodbenici,
- (c) se obravnava kot korporacija za namene obdavčevanja tega dohodka v državi pogodbenici, v skladu z zakonom katere je ustanovljena, in
- (d) je zavezana za davek od takega dohodka v tej državi,

se za namene 10., 11. in 21. člena te konvencije šteje kot:

- (i) rezident te države,
- (ii) upravičeni lastnik tega dohodka in
- (iii) posameznik.

(2) Ob upoštevanju četrtega pododstavka tega odstavka se investicijska shema, ki je ustanovljena v skladu z zakonom države pogodbenice in oblikovana v državi pogodbenici ter ki ne glede na to, ali je po tem zakonu korporacija:

NEURADNI PREVOD

- (a) prejema dohodek, ki nastane v drugi državi pogodbenici,
- (b) se ne obravnava kot korporacija za namene obdavčevanja tega dohodka v državi pogodbenici v skladu z zakonom katere je ustanovljena, in
- (c) ni zavezana za davek od takega dohodka v tej državi,

ob upoštevanju pogojev, določenih po zakonu države pogodbenice, v kateri dohodek nastane, za namene 10., 11. in 21. člena te konvencije šteje kot:

- (i) rezident države, v kateri je oblikovana,
- (ii) upravičeni lastnik skupnega zneska takega dohodka, od katerega so rezidenti te države tam zavezani za davek, in
- (iii) posameznik.

(3) Kadar se investicijska shema, ustanovljena v skladu z zakonom in oblikovana v državi pogodbenici, v skladu z drugim pododstavkom tega odstavka obravnava kot upravičeni lastnik kakršnega koli dohodka za namene 10., 11. in 21. člena te konvencije, se ne glede na kar koli v ustreznem členu tak dohodek za namene teh členov ne šteje kot dohodek oseb, ki sodelujejo v shemi in so rezidenti te države pogodbenice ter tam zavezane za davek od takega dohodka.

(4) Pristojna organa držav pogodbenic se lahko dogovorita o pogojih za uporabo drugega pododstavka tega odstavka v primeru investicijske sheme in pri izračunu skupnega zneska dohodka, ki je zajet v ustreznem 10., 11. in 21. členu te konvencije, upoštevata, v kakšnem obsegu bi bile osebe, ki sodelujejo v shemi, upravičene do koristi iz teh členov, če ne bi bilo določb tretjega pododstavka tega odstavka.

(5) Kadar se za investicijsko shemo uporablja drugi pododstavek tega odstavka, nobena določba v tem odstavku ne preprečuje državi pogodbenici, v kateri je dohodek investicijske sheme nastal, da od osebe, ki sodeluje v shemi, izterja kakršno koli vračilo davka, ki ga ta oseba ne bi smela prejeti zaradi določb tretjega pododstavka tega odstavka.

- (6) Za namene tega odstavka:

- (a) »investicijska shema« v Združenem kraljestvu pomeni kolektivno investicijsko shemo v smislu Zakona o finančnih storitvah iz leta 1986 (Financial Services Act 1986) ali Zakona o finančnih storitvah in trgih iz leta 2000 (Financial Services and Markets Act 2000) (razen dobrodelnega vzajemnega sklada ali komanditno-partnerske sheme), v Sloveniji pa investicijski sklad; vključuje tudi vsak drug investicijski sklad ali družbo katere koli države pogodbenice, za katerega ali katero se pristojna organa držav pogodbenic dogovorita, da se šteje kot investicijska shema;
- (b) oseba, ki sodeluje v investicijski shemi, pomeni osebo, ki ima pravico do udeležbe pri dobičku ali dohodku ali do prejema dobička ali dohodka iz pridobitve, imetništva, upravljanja ali odsvojitve kakršnega koli dela premoženja (vključno z denarjem), ki je podvrženo dogovorom o ustanovitvi investicijske sheme, ali zneskov, izplačanih iz takega dobička ali dohodka.

Drugi odstavek: Pokojninski načrti

(1) Ne glede na določbe pododstavka a drugega odstavka 10. člena se dividende ne obdavčijo v državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, če je upravičeni lastnik dividend pokojninski načrt.

(2) Izraz »pokojninski načrt«, kakor se uporablja zgoraj, pomeni shemo, načrt, sklade ali drugo ureditev, oblikovano v državi pogodbenici, ki

- (a) je v splošnem oproščena obdavčevanja dohodka v tej državi in
- (b) deluje predvsem z namenom, da upravlja ali zagotavlja pokojnine ali pokojninske prejemke ali pridobiva dohodek v korist ene ali več takih ureditev.

(3) Pokojninski načrt, ki je oblikovan v državi pogodbenici in se ne obravnava kot korporacija za davčne namene v tej državi, se bo kljub temu za namene tega protokola štel kot rezident te države in kot upravičeni lastnik teh dividend.

Tretji odstavek: Direktorji

Razume se, da izraz »član upravnega odbora družbe« v zvezi s slovenskimi družbami pomeni člana uprave in člana upravnega odbora ali člana nadzornega sveta.

NEURADNI PREVOD

Sestavljeno v Londonu dne 13. novembra 2007 v dveh izvornikih v slovenskem in angleškem jeziku, pri čemer sta besedili enako verodostojni.

Za Vlado
Republike Slovenije

Iztok Mirošič

Za Vlado
Združenega kraljestva Velika Britanija
in Severna Irska

Kitty Ussher